

TERÖRLE MÜCADELEDE ÖZGÜRLÜK VE GÜVENLİK DENGESİ / HUKUK VE SEVGİ EVRENSELDİR

(LAW AND LOVE ARE UNIVERSAL)

Atilla PINAR*

ÖZET

“Bir devletin gelişmesi de, yıkılması da o devleti yönetenlerin ve hâkimlerin elindedir.”

Terör, tepeden tırnağa insana / insanlığa karşı bir suçtur. Çok özel bir suç tipidir. Terörle hukuk içinde ve temel hak ve hürriyetlere dokunmadan, dokunulmazlara / dokunulmaması gerekenlere dokunulmadan mücadele şarttır.

Terörist; tüm vücudu, nefretle kaplanmış kişidir. Her terörist insanlık için kayıp bir bireydir. Terörist, en esaslı değerini “**İnsan Sevgisini**” kaybetmiş, belki özel tekniklerle kaybettirilmiş ve tümüyle **nefretle donatılmış**, nihayet **masum insanlar hedefi yapılmış kişidir**.

Terörün asıl hedefi; adına hareket ettiğini söylediği / iddia / deklere ettiği değerler ve kavramlardır. Bu manada, terörün asıl hedefi **kesinlikle dinler, inançlar ve tüm ırklar ve etnisitelerdir**. Tabir-i diğerle kendisi

* Hâkim. Ankara 16. Tüketici Mahkemesi.

uğruna sözde eylemler (gerçekte katliamlar) yaptığını ileri sürdüğü kutsal olan veya olmayan her şeydir.

“Benim teröristim terörist, seninkisi özgürlük savaşçısıdır.” Şeklinde özetlenebilecek şeytani kavram, bozuk parametre; milletleri, devletleri ve insanlığı karşı karşıya getirdiği kadar, teröre karşı ortak mücadeleyi ve tavır geliştirmeyi de sabote etmekte ve bizzat terör sürekli bu zaaftan beslenmekte / cesaret almakta / cesaretlendirilmektedir.

Terör ve terörizm terminolojisi; hiçbir inancı / dini / ırkı / etnisiteyi hedef almayan / **hedef göstermeyen bir üslup ve metotla belirlenmelidir.**

Ceza hukuku artık sadece devletleri veya sadece milletleri değil gittikçe artan bir ivme ile insanı ve insanlığı koruyan bir zemine / alana doğru kaymaktadır.

Hukuk ve sevgi evrenseldir. Hukukun hizmet ettiği obje insandır. İnsan ise sadece et veya kemik değildir. İnsan sevgidir. **İnsanı sevmeden insana hizmet edilemez. İnsan tanınmadan, insan yargılanamaz.** İnsanı sadece suç makinesi olarak gören bir sistematik ise sadece mevcut şiddet, nefret ve hiddet sarmalını tahrik ve teşvik edecektir.

Unutulmamalıdır ki, rüzgâr eken fırtına, kin eken nefret biçer. Sevgi eken ise sevgi derer / hasat eder. O halde artık hukuk ve sevgi her konseptte el ele yürümelidir.

Güvenlik her halde ve mutlak olarak insana ve en bariz / en temel hakkına; özgürlüğüne (temel haklarına) hizmet eder / etmelidir. Güvenlik kavramı özgürlüğü yok etmek veya zayıflatmak için asla ve asla bir perde, bir paravan, bir Truva atı olarak kullanılmamalıdır.

Gelin bizler de ardımızdan iyi bir eser bırakalım. Aynen bu topraklarda evvelden ve halen denildiği gibi;

“Ben gelmedim davi (dava) için,

Benim işim sevi (sevgi) için,

Dost’un evi gönüllerdür,

Gönüller yapmaya geldim.” **Yunus EMRE’MİZ.**

I. HUKUK (DEVLET) VE HÂKİME DAİRDİR.

Hukuk (Devlet) nedir ve hâkim kimdir? Bu iki kavramın anlamı ve fonksiyonları nelerdir? Soruları ve cevapları bizi terör ve suçun bu özel türü ile mücadeleye, mücadelenin usulü ve yöntemine ulaştıracaktır.

Hukuk (Devlet) ve hâkime dair Doğu’dan, Batı’dan ve Orta’dan, Anadolu’dan 3 cümle aktarmak isterdik.

Doğu’dan; Adil Hükümdar Nuşirevan der ki; “Zulüm (adaletsizlik) devlete, nankörlük nimete zeval (son) verir.”,

Batı'dan; Kendisi İngiliz Kralı 8. Henry'nin Başyargıçlığını yapan hâkim Thomas MORE ünlü eseri Utopia'sında der ki; **“Bir devletin gelişmesi de, yıkılması da o devleti yönetenlerin ve hâkimlerin elindedir.”**,

Orta'dan, bu kez Anadolu'dan Mevlana Celaleddin-i Rumî der ki; “İyiler giderler güzel adetleri kalır. Kötülerden geriye ise zulüm (adaletsizlik) ve kötülük kalır.”,

Son olarak kültürümüz der ki; **“İnsanlar gidecekleri yere göre yaşarlar.”**

Şu halde hukuk ve hâkimin fonksiyonu ve neye hizmet ettikleri aşikârdır. Bizlerin de aramızdan iyi sıfatlarla anılmak için geçmemiz gereken esaslı bir sınav vardır. O da mesleğimizdeki samimiyetimiz ve insana dair sevgimizdir.

II. TERÖR NEDİR? TERÖR VE TERÖRİSTE DAİR BİR ANALİZDİR.

Terör tepeden tırnağa insana / insanlığa karşı bir suçtur. Çok özel bir suç tipidir. **Terörle hukuk içinde ve temel hak ve hürriyetlere dokunmadan, dokunulmazlara / dokunulmaması gerekenlere dokunulmadan mücadele şarttır.** Hukuk devletinden kasıt ve modern anlamda hukuk devletinin ve demokrasilerin en esaslı görevlerinden birisi de budur.

Bu manada terörle mücadele mutlak olarak hukuk içinde ve temel ve evrensel haklara dokunmadan ve bunlar zedelenmeden gerçekleştirilmelidir. **Terörle savaşılmaz, ancak hukuk sınırları içinde, evrensel değerler, temel hak ve özgürlükler korunarak** ve hukuk devleti olarak **mücadele edilir.** Savaş hali hukukun birçok evrensel ilkesinin askıya alınması veya ötelenmesi veya görmezden gelinmesi gibi bazı kavramları beraberinde getirecektir. Bu ise bizlerin, en azından hukukçuların kabul edebileceği bir durum değildir.

KONUMUZDUR / KONUMUMUZDUR / SORUNUMUZDUR / SORUMUZDUR;

Peki, terör hakikaten topyekün insanı, tüm temel ve dokunulmazları, insanlığı hedef alan ve bunların tümünü imha için seçilen, son derece sinsi şekilde kurgulanan, geliştirilen ve aşama aşama hak ve özgürlükleri buharlaştıran bir silah olarak kullanılıyorsa durum ne olacaktır?

Terörist; tüm vücudu, her zerresiyle, hem de tepeden tırnağa nefretle kaplanmış kişidir. Her terörist insanlık için kayıp bir bireydir. Terörist, en esaslı değerini “İnsan Sevgisini” kaybetmiş, belki özel tekniklerle kaybettirilmiş ve tümüyle nefretle donatılmış, nihayet masum insanlar hedefi yapılmış kişidir.

“Benim teröristim terörist, seninkisi özgürlük savaşçısıdır.” Şeklinde özetlenebilecek şeytani kavram, bozuk parametre reddedilmeli ve de terkedilmelidir.

Zira ki masum insanları hedef alan hiçbir eylem tolere edilemez / edilmemelidir. “Benim teröristim terörist, seninkisi özgürlük savaşçısıdır.” Söylemi maalesef şu ana kadar insanlığın teröre dair ortak standartlar belirlemesini engelleyen en ciddi engeldir. Milletleri, devletleri ve insanlığı karşı karşıya getirdiği kadar, teröre karşı ortak mücadeleyi ve tavır geliştirmeyi de sabote etmekte ve bizzat terör sürekli bu zaaftan beslenmekte / cesaret almakta / cesaretlendirilmektedir.

Terör kelimesi ve kavramı herhangi bir dinle / inançla / ırkla / etnisiteyle yanyana konulmaz / konulamaz / konulmamalıdır. Terör ve terörizm terminolojisi; bu manada hiçbir inancı / dini / ırkı / etnisiteyi hedef almayan / hedef göstermeyen bir üslup ve metotla belirlenmelidir. **Bu kavramlar asla ve asla bu barbar suçla beraber anılmamalı ve de kirletilmemelidir.**

Aksi halde terörle mücadelenin bizzat kendisi terörün bir başka türünü doğurmuş olacak ve bu da sonu olmayan bir açmazı / kısır döngüyü tetikleyecek, bizzat hukuk kavramı terörize edilmiş olacaktır.

Terörün asıl hedefi; adına hareket ettiğini söylediği / iddia / deklere ettiği değerler ve kavramlardır. Bu manada, terörün asıl hedefi kesinlikle dinler, inançlar ve tüm ırklar ve etnisitelerdir. Tabir-i diğerle kendisi uğruna sözde eylemler (gerçekte katliamlar) yaptığını ileri sürdüğü kutsal olan veya olmayan her şeydir. Bu anlamda bu sinsî tuzağın, bu perdelenmiş hedefin maskesi indirilmeli / düşürülmelidir.

Nasıl ki bir hırsızlık veya adam öldürme suçunda; failin herhangi bir dine / ırka / inanca / etnisiteye mensubiyeti işlenen hırsızlığı veya cinayeti suç olmaktan çıkarmaz. Ve aynı şekilde o suç üzerinden bizzat suçu işleyen mensup olduğu din / ırk / inanç / etnisite o suçla beraber anılamazsa, kirletilemezse aynı şekilde insanlığa karşı işlenen ve çok özel bir suç tipi olan terör suçunda da bir terörist üzerinden o teröristin **içinden çıktığı**^[1] din / ırk / inanç / etnisite de terör ve terörizmle beraber anılamaz / anılmamalıdır. Böylesi bir hedef göstermeden ve husumet oluşturulmasından her hukukçunun / hâkimin / devletin şiddetle kaçınması gerekmektedir.

Pek tabiidir ki bir terörist veya terör örgütü işlediği insanlık suçunu örtmek için buna en esaslı kavramları perde yapmaya çalışacak, masum insanlara karşı gerçekleştirdiği bu nitelikli suça / katliama / kıyıma paravan olarak dini / inancı / ırkı / etnisiteyi göstermek isteyecektir. Aksi hal işlenen suçun en saf itirafı ve ikrarı olurdu. Bu durumda bu saf ve temiz kavramlar (din / inanç / ırk / etnisite) sadece bir teröristin dudaklarından dökülmeleri veya savunmasında

[1] Her terörist kimliksiz, milliyetsiz ve toplumsuzdur. Teröre bulaştığı anda içinde büyüdüğü veya yaşadığı ırkından, dininden, inancından, etnisitesinden çıkmış, uzaklaşmış ve insanlığın düşmanı haline gelmiş / tüm insanlığı düşman ilan etmiştir. Zira hedefinde herhangi bir insan değil, her bir insan, herkes vardır. Hamile, yaşlı, bebek, çocuk ayırt etmeksizin öldürmeyeceği ve canına kastetmeyeceği bir masum insan yoktur.

dayanması nedeniyle terörün kaynağı olarak gösterilebilir mi, gösterilirse bu adil midir veya hâkimler olarak biz bu tuzağa düşmeli / düşecek miyiz? Yoksa asla böyle bir sinsi teşebbüse yol vermemeli, en temelin imhasına yapılan böylesi girişime en katı şekilde karşı mı çıkmalıyız? Bu bizlerin hassasiyetle çözmesi gereken bir durumdur. Tavrımız / tutumumuz / yargımız / sağduyumuz teröre karşı ortak bir standart belirleyecek veya önyargımız ulusları, kıtaları veya en tehlikelisini, dinleri, belki kültürleri karşı karşıya getirecektir.

Evrensel Hukuk ve hâkimler ya bu hastalığı bu küresel illeti çözecek veya tam tersine daha da alevlendirecektir.

İyi adetler veya zulüm ve kötülük mirasından hangisini bırakacağımız samimiyetimize, davranışımıza ve gidişatımıza bağlıdır.

Her yerde ve herkeste olduğu gibi bizler / hâkimler de bir samimiyet sınavından geçiyoruz / geçeceğiz. Nereye gideceğimizi (Bu arada bizimle beraber insanlığı nereye sürükleyeceğimizi) de yaşantımızın şekli ve gidişatımız belirleyecektir.

Şu kesinlikle ve açıklıkla ortaya konulmalıdır. Sevgiyi, barışı, kardeşliği, iyiliği emreden, buna karşın masum insanların değil öldürülmesini, herhangi bir şekilde rahatsız edilmesini dahi yasaklayan hangi din / inanç / kültür masum insanların katline izin verir veya böyle bir olguyu destekler? Bu açık gerçek karşısında hiçbir teröristin bu kutsal ve korunması gereken kavramları kötüye kullanmasına izin verilmemelidir. Herhangi bir ırkı, dini, etnisiteyi **hedef gösterecek kavrama veya toplumsal algıları etkileyecek resime veya sembole** hiçbir hukuki metinde veya seminer, sempozyum veya toplantı ortamında veya materyalinde **izin verilmemeli**, bilinçaltında bu kabil şartlandırmalara yol açacak yönlendirmelerden **özenle kaçınılmalıdır.**

Hassasiyet gösterelim. Ki; terminolojide geliştireceğimiz kavram ve kriterler, insana ve temel dokunulmazlara zarar vermesin. Gelecekteki muhtemel bir tiran, bir despot, bir diktatör bunları size, bize ve insanlığa karşı bir silah olarak kullanmasın. Yapacağı kıyım veya katliamların legal kılıfı olarak pazarlamasın.

Yine “Düşmanımın düşmanı dostumdur.” Şeklinde özetlenebilecek diğer bir postula da artık tümüyle terkedilmeli / geride bırakılmalıdır. Zira ki düşmanımın düşmanı eğer ki bir terörist veya bir terör örgütüdür ise bu nasıl bir dostluk olacaktır. Bir teröristin veya bir terör örgütünün tüm eylemleri sırf bu dostluğun hatırına görmezden mi gelinecek veya akla hayale gelmedik yorumlarla hukuk içinde itibarlı bir konuma mı çekilecektir!?

Şu halde artık siyasetin ve hukukun paralel yürümesi ve hiçbir hukuk dışılığın, özellikle de masum insanlara ve tüm insanlığa karşı işlenen suçların hiçbir şekilde ve hiçbir kılıf ve kavram altında savunulmaması / legalize edilmemesi gerekmektedir. Bu artık bir zarurettir.

Bu arada İngilizce'deki 'Assassinate'^[2]; suikast, planlayarak adam öldürmek kelimesinin kaynağının Doğu'dan, Büyük Selçuklu İmparatorluğu döneminin suç örgütü olan Hasan SABBAH ve ekibinden, yani tam olarak Haşhaşin'lerden geldiğini söylersek, terör kavramının ne kadar köklü olduğu ortaya çıkacaktır. Haşhaşin kelimesinin / kavramının sonradan bir başka dile hem de en iyi yapıtları işle (en ciddi bir suçla-suikastla) doğrudan ithali ve halen bu anlamda kullanılması manidardır.

Bizi, tümümüzü, hâkim-savcı, akademisyen veya ilgili sair hukukçuları aynı çatı altında birleştiren evrensel ve ortak bir dilimiz vardır. O da hukuktur. Özellikle ceza hukuku artık sadece devletleri veya sadece milletleri değil gittikçe artan bir ivme ile insanı ve insanlığı koruyan bir zemine / alana doğru kaymaktadır.

Tüm konusu insan olan bir konsept, yani hukuk, insanı ve en önemli vasfını görmezden gelemez / gelmemelidir. O da sevgidir / insan sevgisidir. Zira ki "Hukuk ve sevgi evrenseldir." (İngilizcesiyle; Law and love are universal.)

Yargının / yargılamanın konusu / hâkimin yargıladığı; mekanik arıza yapan bir bilgisayar, bir telefon, bir araba değildir. Yargının tüm konusu özgürlüğü ve malvarlığıyla insandır. Bir terörist bile olsa suç işleyen insanı, mekanik arıza yapan bir makine olarak gören bir hukuk; insani değildir, evrensel değildir, hukuk değildir. Hukukun hizmet ettiği özne; insandır. İnsan ise sadece et veya kemik değildir. İnsan sevgidir. **Bizler hukukçular olarak bugüne kadar sevgiyi görmezden geldik** veya alanımızla olan güçlü bağını göremedik.

"İnsanı sevmeden insana hizmet edilemez. İnsan tanınmadan, insan yargılamaz." İnsanı sadece suç makinesi olarak gören bir sistematik ise sadece mevcut şiddet, nefret ve hiddet sarmalını tahrik ve teşvik edecektir.

Şu halde artık hukukun yanına sevgiyi de monte etmemiz gerekir. Zira ki **şu anda tüm dünyada şiddet, nefret ve hiddet mütemadiyen teşvik ve tahrik edilmektedir.** Bizler, hukukçular / hâkimler olarak bu negatif süreç seyirci kalamayız / kalmamalıyız.

Bu manada ve bizlere bakan yönüyle yakın bir tehlike de şudur; **bir teröristin nefretinden çok daha dehşetli bir başka tehlike de yargılayan hâkimin nefretidir.**

Unutulmamalıdır ki, rüzgâr eken fırtına, kin eken nefret biçer. Sevgi eken ise sevgi derer / hasat eder. O halde artık hukuk ve sevgi her konseptte el ele yürümelidir.

[2] <http://en.wikipedia.org/wiki/Assassination>

Bu hususta evrenselleşen yerellerimiz Yunus Emre'nin ve Mevlana Celaleddin-i Rumi'nin^[3] bize / herkese / her insana hitap eden kıtalarına bir göz atmakta yarar vardır.

1) Yunus EMRE,

Eşit bakışa ve eşit davranmaya dair;

“Cümle yaradılmışa
Bir göz ile bakmayan
Halka müderris^[4] ise
Hakikatte asidir.”

Tevazu ve alçakgönüllüğe dair;

“Miskin^[5] ol, bire miskin^[6]
Gide senden kibr ü kin
Rüzgâr gelir geçer pes
Kime ne kalasıdır.”

İnsan sevgisine dair;

“Sırat kıldan incedir,
Kılıçtan keskincedir,
Varıp anın üstüne,
Konaklar / evler yapasım gelir.”

İnsan sevgisi ve evrensel barışa dair;

“Ben gelmedim davi (dava) için,
Benim işim sevi (sevgi) için,
Dost'un evi gönüllerdir,
Gönüller yapmaya geldim.”

İnsanı incitmemeye / kırmamaya, kalbini kazanmaya dair;

“Yünus Emre der hoca,
Gerekse var bin hacca,
Hepisinden eyice,

[3] Birleşmiş Milletler tarafından; 1- Doğumunun 750. Yılı anısına 1991 yılı dünyada Yunus EMRE yılı, 2- Doğumunun 800. Yılı anısına 2007 yılı dünyada Mevlana yılı olarak ilan edilmiştir.

[4] Müderris; Profesör

[5] Miskin; mütevazı, alçakgönüllü.

[6] Miskin; aciz, zavallı kişi.

Bir gönüle girmektir.”

2) Bir başka eskimeyemiz, evrenselleşen yerelimiz Mevlana Celaleddin-i Rumî'ye ait,

“Aklın yoksa yandın. Ya kalbin yoksa, o zaman sen zaten yoksun ki.”

“Zulüm, bir şeyi yeri olmayan yere koymaktır.”

“Bilgi, mal, mevki ve hüküm (hâkimlik) kötü karakterli kişilerin elinde fitnedir (tuzaktır).”

“Ağaçlara su vermek adalet, dikenleri sulamaksa zulümdür. Adalet, bir nimeti yerine koymaktır, her su çeken tohumu sulamak değil.”

“Bütün cihanı araştırdım. Güzel ahlaktan daha üstün bir liyakat bulamadım.”

III. ÖZGÜRLÜK MÜ GÜVENLİK Mİ, HANGİSİ HANGİSİNE HİZMET EDER / ETMELİDİR?

Şiddet, nefret ve hiddetin güzel dünyamızı ve insanlığı getirdiği aşama bellidir. Hemen her ülkede neredeyse hayatın her alanı gittikçe artan oranda kameralar (Dijital teknoloji) ile gözetim altına alınmakta, topyekün insanlık dijital bir ekranla kuşatılmaktadır. Bir anlamda George ORWELL'in meşhur romanı / kehaneti “1984” gerçeğe ve insanlık üzerinde bir karabasana dönüşmek üzeredir. Bu süreçte en ağır tehdit ise özel hayatın gizliliğine diğer deyimle en dokunulmaza, en temel özgürlüğe yöneliktir. Pek yakında bir başka kamera ile gözetlenen gözetleyici kameralar devri başlatılırsa şaşırılmamak lazımdır. Hiçbir özelin gizli kalmaması, terör, kamu güvenliği gibi kavramlar altında insanlığın en kutsalının (Özel hayatın gizliliğinin) bir şekilde delik deşik edilmesine en azından bizlerin, hâkimlerin, hukukçuların sessiz kalmaması bugün gelinen süreçte artık bir zorunluluktur.

Müdahale edilecekse de bunun şekli, şartları, ne oranda gerekli olduğu, amaca uygunluğu, ölçülülüğü, amaçla olan paralelliği, kötüye kullanımına karşı sıfır tolerans gibi kavramların tanımı, tarifi ve pratiği hassasiyetle belirlenmeli ve takibi yapılmalıdır.

Özgürlük ve güvenlik çatışan kavramlar değildir. Biri diğerine feda da edilemez. Güvenlik ve özgürlük dengesi konsepti ise bir kısır döngüdür. **Güvenlik her halde ve mutlak olarak insana ve en bariz / en temel hakkına, özgürlüğüne, hizmet eder / etmelidir. Özgürlüğü korumayan / yaşatmayan özgürlüğe hizmet etmeyen bir güvenlik, amacından uzaklaşmış, temel hizmet parametresini kaybetmiş, kendini koruma refleksi ile bizzat kendisi en esaslı tehdide dönüşmüş bir silah olacaktır. Özgürlük her halde korunması gerektir / özdür / esastır.** Güvenlik kavramı özgürlüğü yok

etmek veya zayıflatmak için asla ve asla bir perde, bir paravan, bir Truva atı olarak kullanılmamalıdır.

Terör, terörist ve güvenlik kavramları bahane edilerek, insan / insanlık onuru ve insana dair dokunulmazlar, devlet denilen mekanizma karşısında yok edilmemeli, insana ve insanlığa hizmet etmesi gereken devlet aygıtı, kendisine tapınılması gereken bir mabede dönüştürülmemelidir. Zira ki **insanın / gerçek anlamda özgürlüğün olmadığı bir yerde en hakiki manasıyla bir hukuk devletinden de bahsedilemez.**

İnsanı aşağılayan / kategori eden ve toplu kıyımlara (hem de yasal kılıflarla) yol veren insanlık trajedileri, faciaları çok gerilerde kalmış değildir. Hitler'e, Neron'a ve daha bir kısımlarına engel olamayan insanlık, bunların ve benzerlerinin tam karşısında Gandhi'yi, Abraham Lincoln'u, Thomas More'u, Yunus Emre'yi, Mevlana Celeleddin-i Rumî'yi ve daha nice güzel insanı yetiştirmiştir. Bunların, Gandhi'den Rumi'ye kadar tümünün müşterekleri ise insan sevgisidir. İnsana dair pozitif bakışlarıdır.

Bugün bizler de hâkimler olarak; **“Kalbimizde insana ne kadar yer veriyorsak o kadar insanız.” Bizi biz yapan koşulsuz sevgidir.** Sevgide de diğer evrenseller gibi Anadolu'dan çıkan, evrenselleşen yerellerimiz vardır. Birleşmiş Milletler tarafından evrenselliği 1990'lı yıllarda tescil edilen Yunus Emre ile 2000'li yıllarda tescil edilen Mevlana Celeleddin-i Rumî bunlardandır.

Anadolu'da yeşeren ve evrenselleşen bir başka değerimiz, Edebali^[7] de der ki; **“Kişinin gücü, günün birinde tükenir, ama bilgi yaşar. Bilginin ışığı, kapalı gözlerden bile içeri sızar, aydınlığa kavuşturur.** Hayvan ölür, semeri kalır; insan ölür eseri kalır. Gidenin değil, bıraktımın ardından ağlamalı... Bırakanın da bıraktığı yerden devam etmeli.”

Bu meyanda bizler de, Abraham Lincoln'un, Thomas More'un, Gandhi'nin, Yunus Emre'nin, Mevlana Celeleddin-i Rumî'nin ve daha nice güzel eser bırakanların, bıraktığı yerden devam edelim. İyiyi, güzeli ve doğruyu teşvik edelim. Ardımızdan iyi bir eser bırakalım.

Hukuku / adaleti niçin ve neden adliye koridorlarına ve mahkemelerin duruşma salonlarına indirgedik / daralttık? Hukuk her yerde; evde, işte, trafikte, doğada, hayatımızın her alanında olmalı değil miydi?

[7] http://tr.wikipedia.org/wiki/%C5%9Eeyh_Edebali

IV. SONUÇ VE TEMENNİ

Şu halde gelin hukukun yanına artık sevgiyi de koyalım ve her ikisi el ele geleceğe yürüsün, bizi, sizi, herkesi aydınlatsın, kini ve nefreti değil sevgi ve barışı yaygınlaştırsın. **Rüzgâr fırtınaya veya kin nefrete değil, kin-nefret sevgiye ve barışa tebdil edilsin.**

Bir kısım illizyonist / zehirli / tahripkâr / tehditkâr kalıpları elimizin tersiyle reddedelim ve her yerde evrensel olanı, hukuku ve sevgiyi öne çıkartalım. Millet, kültür, medeniyet ve dinleri, tabir-i diğerle insanları, insanlığı birbirine düşürme gayretindeki bugünün Mefisto'larına^[8] fırsat vermeyelim ve hâkimler / hukukçular olarak insanın / insanlığın ortak aklı, sağduyusu, sevgi menbaı olalım.

Hukukun üstünlüğüne ve temel ve evrensel hakların dokunulmazlığına samimi olarak inanan, insana hizmet eden, sevgi ve barışı evrensel kılan, bir dünya temennisiyle,

En samimi saygılarımı arz ederim.

[8] Goethe, Faust, DoğuBatı Yayınları.